

Nr 24.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om nedsättning av tullsatsen för selfaktorlina innehållande nylon.

(1:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 192, av herr *Dickson* har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att tullsatsen för selfaktorlina innehållande nylon nedsattes till en rimlig nivå».

Beträffande motiveringen för det i motionen framställda yrkandet får utskottet hänvisa till motionen.

Selfaktorlinor användas som drivsnören i vissa spinnermaskiner, s. k. selfaktorer. Dylika linor tulltaxeras, om de äro tillverkade av bomull, i regel enligt tulltaxenr 446 (statistiskt nr 977): tågvirke och linor: icke flätade: av bomull, med tull av 25 kronor för 100 kilogram. Tulltaxans nummer för tågvirke och linor omfatta nu endast varor, som äro tillverkade av vegetabiliska spånadsämnen. Selfaktorlinor av heldragna nylonfibrer, vilka fibrer i tullhänseende likställas med konstgjort silke, kunna därför icke tulltaxeras som tågvirke och linor. De bliva då hänförliga till tulltaxenr 546: 2 (statistiskt nr 1087: 2): som upptager, bland annat, snören, ej hänförliga till annat nummer: innehållande silke: andra (än sådana som innehålla naturligt silke), med tull av 1 500 kronor för 100 kilogram.

Efter därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran har utskottet mottagit ett av *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen* gemensamt afgivet yttrande över motionen. Vid ämbetsverkens yttrande äro fogade yttranden från *textilrådet*, *Svenska lin-, jute- och hampindustriföreningen 1939* samt *Sveriges kemiska industrikontor*.

Textilrådet framhåller i sitt yttrande behovet av att tulltaxan moderniseras. Det vore emellertid enligt textilrådets mening icke skäligt att uppenbara anomalier i taxan tillätes kvarstå i avbidan på en allmän tulltaxerevision, därest enstaka och motiverade justeringar icke behövde föranleda mera vittgående ändringar av tullsatserna för andra varor. Under åberopande av nämnda principiella inställning ville textilrådet icke motsätta sig en provisorisk ändring av tullen på selfaktorlinor och därmed jämförliga varor av nylonsilke. Den provisoriska tullsatsen kunde fastställas till samma belopp, som vore gällande vid vissa i tulltaxan upptagna rubriker, avseende textila artiklar för tekniskt bruk, innehållande konstsilke, nämligen 6 kronor per kilogram.

Svenska lin-, jute- och hampindustriföreningen 1939 anför, bland annat, att tullnivån i fråga om varor av nylon rent allmänt sett måste anses vara utomordentligt låg. De ojämnheter, som kunde påvisas, borde rättas till vid en allmän översyn. Ändringar beträffande enstaka artiklar skulle endast vara ägnade att åstadkomma oklarhet och skapa nya divergenser. För övrigt borde, om tullen nedsattes i fråga om produkter, för vilka tullskyddet vore förhållandevis högt, tullen även justeras för produkter, beträffande vilka tullskyddet uppenbarligen vore för lågt.

Föreningen avstyrker därför, att frågan om tullen å selfaktorlinor upptages till särskild behandling.

Sveriges kemiska industrikontor anser, att frågan om tullbeskattningen av selfaktorlinor av nylon icke lämpligen kan lösas för sig utan bör upptagas till prövning i ett större sammanhang, varvid måste beaktas icke endast tullsättningen å andra till samma tullrubrik hänförliga varor av nylon utan även det större problemet att på lämpligt sätt i tulltaxan inpassa den mängd olika syntetiska och artificiella fibrer, som på senare tiden kommit till praktisk användning. Dessa tullfrågor kunde enligt kemikontorets mening lösas först i samband med en allmän revision av tulltaxan.

Kemikontoret föreslår därför, att motionen icke föranleder annan åtgärd än att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t understryker vikten av att arbetet med en allmän tulltaxerevision, vilken begärts av näringslivets huvudorganisationer redan år 1944, omedelbart igångsättes.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* erinra i sitt yttrande om att frågan angående ändring av tullen å tågvirke och linor, innehållande silke, tidigare behandlats av ämbetsverken. Generaltullstyrelsen framlade i skrivelse till Kungl. Maj:t den 17 januari 1948 förslag om införandet i tulltaxan under gruppen tågvirke och linor av ett nytt nummer, omfattande icke flätade dylika varor, innehållande silke, med en tull av 600 kronor för 100 kilogram. Kommerskollegium ansåg emellertid, att med gällande tulltaxa som grund stora vanskligheter måste möta att åstadkomma en rationell tulltaxering av varor, framställda av nylon, och att frågan om konstsilket och nya liknande syntetiska produkters tullbeskattning borde bliva utredd i sin helhet, innan några ändringar i enstaka fall genomfördes i tulltaxan på ifrågavarande område. Någon sådan ändring som generaltullstyrelsen ifrågasatt kom därför icke till stånd.

Härjämte framhålla ämbetsverken, att tågvirke och linor av nylon numera tillverkas inom landet och att detta förhållande måste beaktas vid bedömandet av tullfrågan. Det vore vidare att märka att nylon och andra syntetiska spånadsfibrer under de senaste åren fått en alltmera vidsträckt användning. I samband därmed hade bristerna i tulltaxans bestämmelser på området, såväl beträffande varuklassificeringen som i fråga om tullens höjd, framträtt allt tydligare. För avhjälpande av dessa brister erfordrades en allmän översyn av nämnda bestämmelser, och det kunde därför enligt ämbetsverkens mening med skäl ifrågasättas, huruvida några ytterligare ändringar i enskilda punkter dessförinnan lämpligen borde vidtagas.

Med hänsyn härtill finna kommerskollegium och generaltullstyrelsen sig böra avstyrka bifall till det i motionen framlagda förslaget. Därest utskottet emellertid skulle finna skäl att såsom en provisorisk lösning av den i motionen berörda frågan förorda en tulländring, anse ämbetsverken, att tulltaxan skulle kunna ändras i överensstämmelse med generaltullstyrelsens tidigare förslag, vilket upptog ett nytt nummer för tågvirke och linor, innehållande silke, icke flätade, med en tullsats av 600 kronor för 100 kilogram.

I ett den 13 mars 1951 lämnat svar på en inom andra kammaren framställd interpellation angående en översyn av gällande tulltaxa i syfte att göra denna mer tidsenlig, speciellt med hänsyn till på senare tid tillkomna nya produkter såsom till exempel nylon, meddelade chefen för finansdepartementet, att förberedelser för översyn av tulltaxan inom den närmaste tiden komme att påbörjas.

Utskottet. Under de senare åren ha syntetiska spånadsfibrer, och bland dessa särskilt nylonfibrer, kommit till användning i allt större utsträckning. Dylika fibrer voro knappast kända vid tiden för den nu gällande svenska tulltaxans tillkomst, och det är därför helt naturligt, att taxans bestämmelser vad beträffar dessa nya fibrer och varor därav befinnas vara mindre tillfredsställande i olika avseenden. De leda uppenbarligen till en mycket ojämn beskattning av importvarorna och torde i vissa fall innebära ett verkligt hinder för utvecklingen på området. Selfaktorlinor av nylon utgöra emellertid en jämförelsevis obetydlig artikel inom berörda varugrupp. Den nuvarande tullbeskattningen av nämnda linor kan visserligen sägas vara hög, men den tull, som uttages, torde knappast innebära någon kännbar belastning för textilindustrien. I detta sammanhang bör även tagas i betraktande att i fråga om andra varor av nylon till synes berättigade krav på en ändring av tullsatserna kunna göras gällande. Såsom exempel på dylika varor ha anförts fisknät av nylon, för vilka tullen nu utgör 45 kronor, under det att tullen för materialet uppgår till 200 kronor för 100 kilogram.

Såsom i motionen antytts behöver den svenska tulltaxan moderniseras, och detta torde gälla icke minst taxans avdelning för spånadsämnen och varor därav. Med hänsyn härtill finner utskottet, att några jämkningar i tullbeskattningen beträffande enskilda varuslag för närvarande icke lämpligen böra vidtagas utan att starka skäl därtill föreligga. Några sådana skäl synas icke ha förebragts i fråga om selfaktorlinor, och utskottet anser sig därför, i likhet med kommerskollegium och generaltullstyrelsen, böra avstyrka bifall till förslaget om ändring i tulltaxan för dylika linor. Härvid förutsätter utskottet, att förberedelserna för den bebådade allmänna tulltaxerevisionen komma att igångsättas inom den närmaste tiden och att arbetet sedan kommer att bedrivas med all den skyndsamhet, som förhållandena kunna medgiva.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att motionen II:192 av herr Dickson om nedsättning av tullsatsen för selfaktorlina innehållande nylon icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 3 april 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Gustaf Elofsson, Velander, Falk, Ramberg, Niklasson, Wehtje, Einar Eriksson och Spetz; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Björklund, Jonsson i Skedsbygd, Kristensson i Osby, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Allard, Strandh och Kärlander.